

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ลักษณะ ๕

จับ ขัง จำคุก กัก ปล่อยชั่วคราว

หมวด ๓

ปล่อยชั่วคราว

มาตรา ๑๐๖ คำร้องขอให้ปล่อยผู้ต้องหาหรือจำเลยชั่วคราวโดยไม่ต้องมีประกัน หรือมีประกัน หรือมีประกันและหลักประกัน ไม่ว่าผู้ต้องหาต้องควบคุมหรือขังตามหมายศาล ย่อมยื่นได้โดยผู้ต้องหา จำเลย หรือผู้ที่มีประโยชน์เกี่ยวข้องดังนี้

(๑) เมื่อผู้ต้องหาถูกควบคุมอยู่และยังมีได้ถูกฟ้องต่อศาล ให้ยื่นต่อพนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการ แล้วแต่กรณี

(๒) เมื่อผู้ต้องหาต้องขังตามหมายศาลและยังมีได้ถูกฟ้องต่อศาล ให้ยื่นต่อศาลนั้น

(๓) เมื่อผู้ต้องหาถูกฟ้องแล้ว ให้ยื่นต่อศาลชั้นต้นที่ชำระคดีนั้น

(๔) เมื่อศาลอ่านคำพิพากษาศาลชั้นต้นหรือศาลอุทธรณ์แล้ว แม้ยังไม่มี การยื่นอุทธรณ์หรือฎีกา หรือมีการยื่นอุทธรณ์หรือฎีกาแล้ว แต่ยังไม่ ได้ส่งสำนวนไปยังศาลอุทธรณ์หรือศาลฎีกา ให้ยื่นต่อศาลชั้นต้นที่ชำระคดีนั้น

ในกรณีที่ศาลชั้นต้นเห็นสมควรให้ปล่อยชั่วคราว ให้ศาลชั้นต้นสั่งอนุญาต มิฉะนั้นให้รีบส่งคำร้องพร้อมสำนวนไปให้ศาลอุทธรณ์หรือศาลฎีกาเพื่อสั่ง แล้วแต่กรณี

(๕) เมื่อศาลส่งสำนวนไปยังศาลอุทธรณ์หรือศาลฎีกาแล้ว จะยื่นต่อศาลชั้นต้นที่ชำระคดีนั้น หรือจะยื่นต่อศาลอุทธรณ์หรือศาลฎีกา แล้วแต่กรณีก็ได้

ในกรณีที่ยื่นต่อศาลชั้นต้น ให้ศาลชั้นต้นรีบส่งคำร้องไปยังศาลอุทธรณ์หรือศาลฎีกาเพื่อสั่ง แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๐๗ เมื่อได้รับคำร้องให้ปล่อยชั่วคราว ให้เจ้าพนักงานหรือศาลรับสั่งอย่างรวดเร็วจนและผู้ต้องหาหรือจำเลยทุกคนพึงได้รับอนุญาตให้ปล่อยชั่วคราว โดยอาศัยหลักเกณฑ์ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๐๘ มาตรา ๑๐๘/๑ มาตรา ๑๐๙ มาตรา ๑๑๐ มาตรา ๑๑๑ มาตรา ๑๑๒ มาตรา ๑๑๓ และมาตรา ๑๑๓/๑

คำสั่งให้ปล่อยชั่วคราวตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้เกี่ยวข้องดำเนินการตามคำสั่งดังกล่าวโดยทันที

มาตรา ๑๐๘ ในการวินิจฉัยคำร้องขอให้ปล่อยชั่วคราว ต้องพิจารณาข้อเหล่านี้ประกอบ

- (๑) ความหนักเบาแห่งข้อหา
- (๒) พยานหลักฐานที่ปรากฏแล้วมีเพียงใด
- (๓) พฤติการณ์ต่างๆ แห่งคดีเป็นอย่างไร
- (๔) เชื่อถือผู้ร้องขอประกันหรือหลักประกันได้เพียงใด
- (๕) ต้องหาหรือจำเลยน่าจะหลบหนีหรือไม่
- (๖) ภัยอันตรายหรือความเสียหายที่จะเกิดจากการปล่อยชั่วคราวมีเพียงใดหรือไม่
- (๗) ในกรณีที่ผู้ต้องหาหรือจำเลยต้องขังตามหมายศาล ถ้ามีคำคัดค้านของพนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ โจทก์ หรือผู้เสียหาย แล้วแต่กรณี ศาลพึงรับประกอบการวินิจฉัยได้

เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง เจ้าพนักงานซึ่งมีอำนาจสั่งให้ปล่อยชั่วคราวหรือศาลอาจรับฟังข้อเท็จจริง รายงานหรือความเห็นของเจ้าพนักงานซึ่งกฎหมายกำหนดให้มีอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวกับการนั้นเพื่อประกอบการพิจารณาสั่งคำร้องด้วยก็ได้

ในการอนุญาตให้ปล่อยชั่วคราว เจ้าพนักงานซึ่งมีอำนาจสั่งให้ปล่อยชั่วคราว หรือศาลจะกำหนดเงื่อนไขเกี่ยวกับที่อยู่ของผู้ที่ถูกปล่อยชั่วคราว หรือกำหนดเงื่อนไขอื่นใดให้ผู้ถูกปล่อยชั่วคราวปฏิบัติเพื่อป้องกันการหลบหนีหรือเพื่อป้องกันภัยอันตราย หรือความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นจากการปล่อยชั่วคราวก็ได้

มาตรา ๑๐๘/๑ การสั่งไม่ให้ปล่อยชั่วคราว จะกระทำได้อีกเมื่อมีเหตุอันควรเชื่อเหตุใดเหตุหนึ่งดังต่อไปนี้

- (๑) ผู้ต้องหาหรือจำเลยจะหลบหนี
- (๒) ผู้ต้องหาหรือจำเลยจะไปยุ่งเหยิงกับพยานหลักฐาน
- (๓) ผู้ต้องหาหรือจำเลยจะไปก่อเหตุอันตรายประการอื่น
- (๔) ผู้ร้องขอประกันหรือหลักประกันไม่น่าเชื่อถือ
- (๕) การปล่อยชั่วคราวจะเป็นอุปสรรคหรือก่อให้เกิดความเสียหายต่อการสอบสวนของเจ้าพนักงานหรือการดำเนินคดีในศาล

คำสั่งไม่ให้ปล่อยชั่วคราวต้องแสดงเหตุผล และต้องแจ้งเหตุดังกล่าวให้ผู้ต้องหาหรือจำเลยและผู้ยื่นคำร้องขอให้ปล่อยชั่วคราวทราบเป็นหนังสือโดยเร็ว

มาตรา ๑๐๘/๒ ในกรณีที่พยานสำคัญในคดีอาจได้รับภัยอันตรายอันเนื่องมาแต่การปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหาหรือจำเลย พยานนั้นอาจคัดค้านการปล่อยชั่วคราวนั้นได้ โดยยื่นคำร้องต่อพนักงานสอบสวนพนักงานอัยการ หรือศาล แล้วแต่กรณี

ถ้ามีคำคัดค้านการปล่อยชั่วคราวตามวรรคหนึ่ง ให้พนักงานสอบสวน พนักงานอัยการหรือศาล แล้วแต่กรณี พิจารณาคำคัดค้านดังกล่าวทันที โดยให้มีอำนาจเรียกผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งสองฝ่ายมาสอบถามเพื่อประกอบการพิจารณาและมีคำสั่งตามที่เห็นสมควร

มาตรา ๑๐๙ ในกรณีที่ผู้ต้องหาหรือจำเลยต้องหาหรือถูกฟ้องในความผิดมีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงเกินสิบปี ถ้ามีคำร้องขอให้ปล่อยชั่วคราว ในระหว่างสอบสวนหรือระหว่างการพิจารณาของศาลชั้นต้น ศาลจะต้องถามพนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ หรือโจทก์ว่าจะคัดค้านประการใดหรือไม่ ถ้าไม่อาจถามได้โดยมีเหตุอันควรศาลจะงดการถามเสียก็ได้แต่ต้องบันทึกเหตุ นั้นไว้

มาตรา ๑๑๐ ในคดีมีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงเกินห้าปีขึ้นไป ผู้ที่ถูกปล่อยชั่วคราวต้องมีประกันและจะมีหลักประกันด้วยหรือไม่ก็ได้

ในคดีอย่างอื่นจะปล่อยชั่วคราวโดยไม่มีประกันเลย หรือมีประกัน หรือมีประกัน และหลักประกันด้วยก็ได้

การเรียกประกันหรือหลักประกันตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง จะเรียกจนเกินควรแก่กรณีมิได้ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวงหรือข้อบังคับของประธานศาลฎีกา แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๑๑ เมื่อจะปล่อยชั่วคราวโดยไม่มีประกันเลย ก่อนที่จะปล่อยไป ให้ผู้ต้องหาหรือจำเลยสาบานหรือปฏิญาณตนว่าจะมาตามนัดหรือหมายเรียก

มาตรา ๑๑๒ เมื่อจะปล่อยชั่วคราวโดยมีประกัน หรือมีประกันและหลักประกัน ก่อนปล่อยไปให้ผู้ประกันหรือผู้เป็นหลักประกันลงลายมือชื่อในสัญญาประกันนั้น

ในสัญญาประกันนอกจากข้อความอย่างอื่นอันพึงมี ต้องมีข้อความดังนี้ด้วย

(๑) ผู้ถูกปล่อยชั่วคราวหรือผู้ประกัน แล้วแต่กรณี จะปฏิบัติตามนัดหรือหมายเรียกของเจ้าพนักงานหรือศาล ซึ่งให้ปล่อยชั่วคราว

(๒) เมื่อผิดสัญญาจะใช้เงินจำนวนที่ระบุไว้

ในสัญญาประกันจะกำหนดภาระหน้าที่หรือเงื่อนไขให้ผู้ถูกปล่อยชั่วคราว หรือผู้ประกันต้องปฏิบัติเกินความจำเป็นแก่กรณีมิได้

มาตรา ๑๑๓ เมื่อพนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการสั่งปล่อยชั่วคราวไม่ว่าจะมีประกันหรือมีประกันและหลักประกันหรือไม่ การปล่อยชั่วคราวนั้นให้ใช้ได้ระหว่างการสอบสวนหรือจนกว่าผู้ต้องหาถูกศาลสั่งขังระหว่างสอบสวนหรือจนถึงศาลประทับฟ้อง แต่มิให้เกินสามเดือนนับแต่วันแรกที่มีการปล่อยชั่วคราว ไม่ว่าจะเป็นการปล่อยชั่วคราวโดยพนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการ ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นทำให้ไม่อาจทำการสอบสวนได้เสร็จภายในกำหนดสามเดือนจะยืดเวลาการปล่อยชั่วคราวให้เกินสามเดือนก็ได้ แต่มิให้เกินหกเดือน

เมื่อการปล่อยชั่วคราวสิ้นสุดลงตามวรรคหนึ่งแล้ว ถ้ายังมีความจำเป็นที่จะต้องควบคุมผู้ต้องหาไว้ต่อไปให้ส่งผู้ต้องหามาศาล และให้นำบทบัญญัติมาตรา ๘๗ วรรคสี่ ถึงวรรคเก้า มาใช้บังคับ

มาตรา ๑๑๓/๑ ในกรณีที่มีการปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหาในชั้นสอบสวนโดยมีการวางเงินสดหรือหลักทรัพย์อื่นเป็นประกันไม่ว่าต่อพนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการ และยังไม่ได้รับคืน หากผู้ต้องหาหรือจำเลยประสงค์จะขอปล่อยชั่วคราวต่อไป ผู้ต้องหาหรือจำเลยหรือผู้มีประโยชน์เกี่ยวข้องอาจยื่นคำร้องต่อพนักงานอัยการหรือศาล แล้วแต่กรณี โดยขอให้ถือเอาทรัพย์สินดังกล่าวเป็นหลักประกันต่อไปก็ได้ เมื่อพนักงานอัยการหรือศาลเห็นสมควรแล้วอาจมีคำสั่งอนุญาตให้ปล่อยชั่วคราว โดยถือว่าเงินสดหรือหลักทรัพย์ดังกล่าวนี้เป็นหลักประกันในชั้นพนักงานอัยการหรือศาล แล้วแต่กรณีก็ได้ ให้พนักงานอัยการหรือศาลนั้นแจ้งพนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการ แล้วแต่กรณี ให้ส่งหลักประกันเช่นว่านั้นต่อพนักงานอัยการหรือศาลภายในระยะเวลาที่พนักงานอัยการหรือศาลเห็นสมควร

ในกรณีปล่อยชั่วคราว โดยมีบุคคลเป็นประกันหรือหลักประกันต่อพนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการ หากบุคคลเช่นว่านั้นร้องขอ พนักงานอัยการหรือศาลอาจถือเอาบุคคลนั้นเป็นประกันหรือหลักประกันในการปล่อยชั่วคราวต่อไปก็ได้ กรณีเช่นว่านี้ พนักงานอัยการหรือศาลจะแจ้งให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการ แล้วแต่กรณี ส่งเอกสารเกี่ยวกับการประกันภายในระยะเวลาที่เห็นสมควร

มาตรา ๑๑๔ เมื่อจะปล่อยชั่วคราวโดยให้มีประกันและหลักประกันด้วย ก่อนปล่อยตัวไป ให้ผู้ร้องขอประกันจัดหาหลักประกันมาดังต้องการ

หลักประกันมี ๓ ชนิด คือ

(๑) มีเงินสดมาวาง

(๒) มีหลักทรัพย์อื่นมาวาง

(๓) มีบุคคลมาเป็นหลักประกัน โดยแสดงหลักทรัพย์

มาตรา ๑๑๕ โดยความปรากฏต่อมา หรือเนื่องจากกลฉ้อฉลหรือผิดพลาด ปรากฏว่าสัญญาประกันต่ำไปหรือหลักประกันไม่เพียงพอ หรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ไม่เหมาะสม ให้เจ้าพนักงานหรือศาลมีอำนาจสั่งเปลี่ยนสัญญาประกันให้จำนวนเงินสูงขึ้น หรือเรียกหลักประกันเพิ่ม หรือให้ดีกว่าเดิม หรือเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขที่กำหนดไว้ให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น

ภายหลังที่มีคำสั่งปล่อยชั่วคราวแล้ว หากพฤติการณ์แห่งคดีเปลี่ยนแปลงไป ให้เจ้าพนักงานหรือศาลมีอำนาจสั่งลดหลักประกันได้ตามที่เห็นสมควร

ในกรณีที่ศาลปล่อยชั่วคราวและคดีขึ้นไปสู่ศาลสูง ศาลสูงมีอำนาจแก้ไขเปลี่ยนแปลงจำนวนเงินตามสัญญาประกันหรือเงื่อนไขที่ศาลล่างกำหนดไว้ได้ตามที่เห็นสมควร

มาตรา ๑๑๖ การขอลอนสัญญาประกันหรือขอลอนหลักประกัน ย่อมทำได้เมื่อผู้ทำสัญญามอบตัวผู้ต้องหาหรือจำเลยคืนต่อเจ้าพนักงานหรือศาล

มาตรา ๑๑๗ เมื่อผู้ต้องหาหรือจำเลยหนีหรือจะหลบหนี ให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจที่พบการกระทำดังกล่าวมีอำนาจจับผู้ต้องหาหรือจำเลยนั้นได้ แต่ในกรณีที่บุคคลซึ่งทำสัญญาประกันหรือเป็นหลักประกันเป็นผู้พบเห็นการกระทำดังกล่าว อาจขอให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจที่ใกล้ที่สุดจับผู้ต้องหาหรือจำเลยได้ ถ้าไม่สามารถขอความช่วยเหลือจากเจ้าพนักงานได้ทันท่วงที ก็ให้มีอำนาจจับผู้ต้องหาหรือจำเลยได้เอง แล้วส่งไปยังพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจที่ใกล้ที่สุด และให้เจ้าพนักงานนั้นรีบจัดส่งผู้ต้องหาหรือจำเลยไปยังเจ้าพนักงานหรือศาล โดยคิดค่าพาหนะจากบุคคลซึ่งทำสัญญาประกันหรือเป็นหลักประกันนั้น

มาตรา ๑๑๘ เมื่อคดีถึงที่สุดหรือความรับผิดชอบตามสัญญาประกันหมดไปตามมาตรา ๑๑๖ หรือโดยเหตุอื่น ให้คืนหลักประกันแก่ผู้ที่ควรรับไป

มาตรา ๑๑๙ ในกรณีผิดสัญญาประกันต่อศาล ศาลมีอำนาจสั่งบังคับตามสัญญาประกันหรือตามที่ศาลเห็นสมควร โดยมีต้องฟ้อง เมื่อศาลสั่งประการใดแล้ว ฝ่ายผู้ถูกบังคับตามสัญญาประกันหรือพนักงานอัยการมีอำนาจอุทธรณ์ได้ คำวินิจฉัยของศาลอุทธรณ์ให้เป็นที่สุด

เพื่อประโยชน์ในการบังคับคดี ให้ศาลชั้นต้นที่พิจารณาคดีขาดคดีนั้นที่มีอำนาจออกหมายบังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินของบุคคลซึ่งต้องรับผิดชอบตามสัญญาประกันได้เสมือนว่าเป็นลูกหนี้ตามคำพิพากษาและให้ถือว่าหัวหน้าสำนักงานประจำศาลยุติธรรมเป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาในส่วนที่เกี่ยวกับหนี้ตามสัญญาประกันดังกล่าว

มาตรา ๑๑๕ ทวิ ในกรณีที่ศาลสั่งไม่อนุญาตให้ปล่อยชั่วคราว ผู้ร้องขอมีสิทธิยื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่งนั้นได้ ดังต่อไปนี้

(๑) คำสั่งของศาลชั้นต้น ให้อุทธรณ์ไปยังศาลอุทธรณ์

(๒) คำสั่งของศาลอุทธรณ์ ให้อุทธรณ์ไปยังศาลฎีกา

ให้ศาลชั้นต้นที่รับคำร้องอุทธรณ์คำสั่งรีบส่งคำร้องดังกล่าวพร้อมด้วยสำนวนความ หรือสำเนาสำนวนความเท่าที่จำเป็นไปยังศาลอุทธรณ์หรือศาลฎีกา แล้วแต่กรณี เพื่อพิจารณาและมีคำสั่งโดยเร็ว

คำสั่งของศาลอุทธรณ์ที่ไม่อนุญาตให้ปล่อยชั่วคราวยื่นตามศาลชั้นต้นให้เป็นที่สุด แต่ทั้งนี้ ไม่ตัดสิทธิที่จะยื่นคำร้องให้ปล่อยชั่วคราวใหม่

ภาคผนวก ข.

ระเบียบราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม
ว่าด้วยการปล่อยชั่วคราว
พ.ศ. ๒๕๔๘

โดยที่ข้อบังคับของประธานศาลฎีกา ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไข เกี่ยวกับการเรียกประกันหรือหลักประกันในการปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหาหรือจำเลยในคดีอาญาพ.ศ. ๒๕๔๘ ได้กำหนดหลักเกณฑ์ในการเรียกประกันหรือหลักประกันขึ้นใหม่ จึงสมควรปรับปรุง ระเบียบราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม ว่าด้วยการปล่อยชั่วคราว ที่ใช้บังคับอยู่เดิมให้สอดคล้อง กัน ประกอบกับสมควรเพิ่มเติมหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการขอปล่อยชั่วคราวในชั้นอุทธรณ์และชั้นฎีกา ให้สามารถดำเนินการผ่านทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์อื่นนอกจากโทรสารได้ด้วย เพื่อความสะดวก รวดเร็วในการพิจารณาคำร้องขอให้ปล่อยชั่วคราวในชั้นอุทธรณ์และชั้นฎีกา

ข้อ ๒ เมื่อศาลได้รับคำร้องขอให้ปล่อยชั่วคราวแล้วให้รีบพิจารณาและมีคำสั่ง โดยเร็วโดยให้ถือเป็นหลักว่าผู้ต้องหาหรือจำเลยพึงได้รับอนุญาตให้ปล่อยชั่วคราว เว้นแต่จะมีเหตุ จำเป็นต้องควบคุมหรือขังผู้ต้องหาหรือจำเลยนั้นไว้ ก็ให้ระบุเหตุผลไว้โดยครบถ้วนและชัดเจน และพิจารณาสั่งในแนวเดียวกัน

การเปลี่ยนแปลงคำสั่งใหม่จะกระทำได้เมื่อมีเหตุผลอันสมควร และให้ระบุเหตุผล ไว้โดยชัดเจนด้วย

จำนวนราคาประกันในคำสั่งอนุญาตให้ปล่อยชั่วคราว ต้องเขียนหรือพิมพ์ให้ ชัดเจนจะเป็นตัวเลขหรือตัวหนังสือก็ได้

ข้อ ๓ ในการร้องขอให้ปล่อยชั่วคราว ผู้ต้องหาหรือจำเลยอาจเสนอข้อมูลหรือ ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสาเหตุและพฤติการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการกระทำที่ถูกฟ้องร้อง รวมทั้ง บุคลิกลักษณะนิสัย สภาพทางร่างกายและจิตใจ การศึกษา การประกอบอาชีพ การงาน ประวัติการ กระทำความผิดอาญา สภาพและฐานะของครอบครัว และความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นในสังคม ตาม แบบพิมพ์ท้ายระเบียบนี้ต่อศาลเพื่อประกอบการพิจารณาสั่งคำร้องด้วยก็ได้

ศาลอาจมีคำสั่งให้เจ้าพนักงานศาลช่วยเหลือหรือให้คำแนะนำแก่ผู้ร้องขอในการ ดำเนินการตามวรรคหนึ่ง รวมทั้งให้จัดทำรายงานหรือความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาสั่งคำร้อง ตามที่บัญญัติในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๐๘ วรรคสองด้วยก็ได้

ข้อ ๔ ผู้ร้องขอให้ปล่อยชั่วคราวอาจเสนอหลักประกันมาพร้อมกับคำร้องขอให้ปล่อยชั่วคราวเพื่อความสะดวกรวดเร็วในการพิจารณาของศาลก็ได้ แต่ทั้งนี้ไม่เป็นการตัดสิทธิผู้ร้องขอให้ปล่อยชั่วคราวซึ่งมิได้ยื่นหลักประกันมาพร้อมด้วย ที่จะได้รับการพิจารณาคำร้องขอให้ปล่อยชั่วคราว

ข้อ ๕ ในคดีที่ศาลชั้นต้นหรือศาลชั้นอุทธรณ์พิพากษาลงโทษจำคุกจำเลยไม่เกิน ๓ ปี เมื่อจำเลยยื่นคำร้องขอให้ปล่อยชั่วคราวระหว่างอุทธรณ์หรือฎีกา หากจำเลยเคยได้รับการปล่อยชั่วคราวในระหว่างพิจารณาของศาลชั้นต้นหรือศาลชั้นอุทธรณ์มาก่อน ให้ศาลชั้นต้นพิจารณาสั่งอนุญาตให้ปล่อยชั่วคราวโดยไม่ต้องส่งให้ศาลชั้นอุทธรณ์หรือศาลฎีกาสั่ง

ข้อ ๖ ในกรณีที่มีการปล่อยชั่วคราวบุคคลใดในชั้นสอบสวน ถ้าผู้ร้องขอประกันมีความประสงค์จะใช้เงินสดหรือหลักทรัพย์อื่นที่วางประกันไว้ต่อผู้อำนวยการสถานพินิจ พนักงานสอบสวน หรือพนักงานอัยการเป็นหลักประกันการปล่อยชั่วคราวบุคคลนั้นในชั้นศาลให้ดำเนินการ ดังนี้

(๑) ให้ผู้ร้องขอประกันระบุรายละเอียดเกี่ยวกับหลักประกัน ซึ่งรวมทั้งมูลค่าหรือราคาของหลักประกันดังกล่าวและวงเงินที่ได้ประกัน พร้อมทั้งแนบสำเนาภาพถ่ายหลักทรัพย์มากับคำร้องขอถ้าหลักทรัพย์นั้นเป็นที่ดินหรือห้องชุด ให้แนบสำเนาหนังสือสำคัญแสดงสิทธิในหลักทรัพย์และหนังสือรับรองราคาประเมินของสำนักงานที่ดินมาด้วย

(๒) ถ้าศาลเห็นสมควรอนุญาตให้ปล่อยชั่วคราวโดยกำหนดวงเงินประกันไม่เกินมูลค่าหรือราคาของหลักประกัน และปรากฏตามคำแถลงของผู้ผู้อำนวยการสถานพินิจหรือพนักงานสอบสวน หรือคำฟ้องหรือคำแถลงของพนักงานอัยการว่าหลักประกันดังกล่าวยังอยู่ในความครอบครองของตน หรือมีหลักฐานอื่นที่น่าเชื่อถือว่าหลักประกันดังกล่าวยังอยู่ในความครอบครองของผู้ผู้อำนวยการสถานพินิจ พนักงานสอบสวน หรือพนักงานอัยการ แล้วแต่กรณี ให้ศาลมีคำสั่งให้ถือเอาหลักประกันนั้นเป็นหลักประกันในชั้นศาลได้ แต่ถ้าศาลกำหนดวงเงินประกันไว้สูงกว่ามูลค่าหรือราคาของหลักประกันนั้น ก็ให้ศาลมีอำนาจสั่งให้ผู้ร้องขอประกันวางหลักประกันอื่นเพิ่มเติมให้เพียงพอกับวงเงินที่ประกันนั้น

ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการประเมินมูลค่าหรือราคาของหลักประกัน ศาลอาจเรียกผู้ครอบครองหลักประกันมาสอบถามหรือสั่งให้ผู้ร้องขอประกันเสนอหลักฐานการประเมินราคาใหม่ก็ได้

(๑) เมื่อมีคำสั่งอนุญาตตาม (๒) แล้ว ให้ศาลแจ้งให้ผู้อำนวยความสะดวกสถานพินิจ พนักงานสอบสวน หรือพนักงานอัยการ แล้วแต่กรณี ส่งหลักประกันนั้นต่อศาลภายในเวลาที่กำหนด

ข้อ ๗ เพื่อความรวดเร็วและให้จำเลยได้รับความคุ้มครองในสิทธิที่จะได้รับการปล่อยชั่วคราวในระหว่างการพิจารณาของศาลชั้นอุทธรณ์และศาลฎีกาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๐๖ และมาตรา ๑๑๕ ทวิ ให้ศาลชั้นต้นปฏิบัติเกี่ยวกับการปล่อยชั่วคราวในชั้นอุทธรณ์และชั้นฎีกาโดยทางโทรสารหรือทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ดังนี้

๗.๑ เมื่อศาลชั้นต้นได้รับคำร้องขอให้ปล่อยชั่วคราวในชั้นอุทธรณ์หรือชั้นฎีกา หรือคำร้องอุทธรณ์คำสั่งศาลชั้นต้นที่ไม่อนุญาตให้ปล่อยชั่วคราวต่อศาลชั้นอุทธรณ์หรือศาลฎีกา ดังที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๐๖ หรือมาตรา ๑๑๕ ทวิ ให้รีบส่งสำเนาคำร้องดังกล่าวพร้อมสำเนาย่อสำนวนความเท่าที่จำเป็นไปยังศาลชั้นอุทธรณ์หรือศาลฎีกาแล้วแต่กรณี โดยทางโทรสารหรือทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ในวันเดียวกันกับวันที่ยื่นคำร้องหรืออย่างช้าที่สุดในวันทำการรุ่งขึ้น เว้นแต่ในกรณีที่สำนวนความได้ส่งมายังศาลชั้นอุทธรณ์หรือศาลฎีกาแล้ว ให้รีบส่งมาเฉพาะคำร้องขอให้ปล่อยชั่วคราว โดยระบุรหัสตามที่ศาลชั้นอุทธรณ์หรือศาลฎีกาได้แจ้งให้แต่ละศาลทราบพร้อมลงลายมือชื่อ ระบุชื่อและตำแหน่ง อธิบดีผู้พิพากษาศาลชั้นต้น ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายในต้นฉบับเอกสารทุกแผ่นที่ส่งมาทางโทรสารหรือทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ส่วนต้นฉบับให้รีบส่งมาภายหลังโดยเร็ว โดยให้ระบุในหนังสือแนบส่งว่าได้จัดส่งสำเนาไปเมื่อวันใดด้วย

ย่อสำนวนความที่ส่งไปยังศาลชั้นอุทธรณ์ อย่างน้อยต้องมีรายการ ดังนี้

(๑) สำเนาคำร้องขอฝากขังในกรณีที่เกิดอยู่ในชั้นฝากขัง

(๒) สำเนาคำฟ้องและคำพยานโจทก์ปากสำคัญในกรณีที่เกิดอยู่ในชั้นพิจารณา

(๓) สำเนาคำพิพากษา เฉพาะแผ่นแรกที่มีชื่อโจทก์จำเลย ส่วนที่อ้างถึงคำขอท้ายฟ้องและส่วนที่เป็นคำวินิจฉัย

(๔) ข้อมูลว่าจำเลยหรือผู้ต้องหาเคยได้รับการปล่อยชั่วคราวมาก่อนหรือไม่ และมีการกำหนดราคาประกันไว้เท่าใด

(๕) คำคัดค้านของพนักงานสอบสวน พนักงานอัยการหรือโจทก์

(๖) พุทธิการณ์ต่างๆ แห่งคดีอื่นใดอันจะเป็นประโยชน์ในการพิจารณาสั่งคำร้อง เช่น จำเลยน่าจะหลบหนีหรือไม่ มีภัยอันตรายหรือความเสียหายที่จะเกิดจากการปล่อยชั่วคราวหรือไม่ เพียงใด

ส่วนย่อสำนวนความที่ส่งไปยังศาลฎีกา อย่างน้อยต้องมีรายการเช่นเดียวกับวรรคก่อน (๓) (๔) (๕) และ (๖)

เมื่อศาลชั้นอุทธรณ์หรือศาลฎีกาทำคำสั่งเสร็จแล้ว ให้แจ้งศาลชั้นต้นโดยทางโทรศัพท์หรือทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ให้คอยรับสำเนาคำสั่งและสำเนารายงานของศาลชั้นอุทธรณ์หรือศาลฎีกาที่จะส่งไปทางโทรสารหรือทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ แต่ถ้ามีการกำหนดเวลาจัดส่งเป็นที่แน่นอนไว้ล่วงหน้า ก็ให้ดำเนินการจัดส่งไปตามเวลาที่นัดหมายไว้

เมื่อศาลชั้นต้นได้รับแจ้งจากศาลชั้นอุทธรณ์หรือศาลฎีกาหรือเมื่อถึงกำหนดเวลาที่นัดหมายไว้ให้อธิบดีผู้พิพากษาศาลชั้นต้น ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลหรือผู้ได้รับมอบหมายเป็นผู้รับสำเนาคำสั่งคำร้องขอให้ปล่อยชั่วคราวของศาลชั้นอุทธรณ์หรือศาลฎีกาพร้อมสำเนารายงานกระบวนการพิจารณาของศาลชั้นอุทธรณ์หรือศาลฎีกาที่แจ้งว่าจะส่งต้นฉบับคำสั่งคำร้องของศาลชั้นอุทธรณ์หรือศาลฎีกามาภายหลัง ในกรณีที่มีการจัดส่งมาทางโทรสารเมื่อได้รับโทรสารเรียบร้อยแล้ว ให้ผู้รับโทรสารรีบติดต่อทางโทรศัพท์ไปยังศาลชั้นอุทธรณ์หรือศาลฎีกาเพื่อตรวจสอบความถูกต้องของรหัสบนคำสั่งคำร้องของศาลชั้นอุทธรณ์หรือศาลฎีกาและผลของคำสั่ง หรือในกรณีที่มีการจัดส่งทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เมื่อได้จัดพิมพ์สำเนาคำสั่งคำร้องและสำเนารายงานกระบวนการพิจารณาที่ได้รับทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์เรียบร้อยแล้ว ให้ผู้รับแจ้งยืนยันการได้รับและความถูกต้องของข้อมูลตามระบบที่จัดวางไว้ทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์โดยทันที หลังจากตรวจสอบความถูกต้องแล้วให้ผู้รับลงลายมือชื่อ ระบุชื่อและตำแหน่งกำกับไว้ในเอกสารที่ได้รับจากศาลชั้นอุทธรณ์หรือศาลฎีกาทุกแผ่นด้วย หากผู้ได้รับมอบหมายเป็นผู้รับ ให้รายงานให้อธิบดีผู้พิพากษาศาลชั้นต้น หรือผู้พิพากษาหัวหน้าศาลทราบ แล้วแต่กรณี

เมื่อศาลชั้นอุทธรณ์หรือศาลฎีกาได้รับแจ้งยืนยันทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์จากศาลชั้นต้นแล้วให้ศาลชั้นต้น ศาลชั้นอุทธรณ์หรือศาลฎีกาเก็บหลักฐานการรับและส่งข้อมูลไว้เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบ

ให้ศาลชั้นต้นอ่านคำสั่งที่ได้รับทางโทรสารหรือทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ให้จำเลยหรือผู้ร้องขอประกันฟังในวันที่ได้รับคำสั่งนั้นหรืออย่างช้าในวันทำการรุ่งขึ้น และดำเนินการไปตามคำสั่งศาลชั้นอุทธรณ์หรือศาลฎีกาโดยด่วน ถ้าจะต้องอ่านในวันทำการรุ่งขึ้น ให้ผู้รับเก็บสำเนาคำสั่งคำร้องและสำเนารายงานกระบวนการพิจารณาของศาลชั้นอุทธรณ์หรือศาลฎีกาที่ส่งมาใส่ซองปิดผนึกและลงลายมือชื่อคาบของผนึกไว้

๑.๒ ในกรณีศาลชั้นต้นในกรุงเทพมหานครมีข้อขัดข้องไม่อาจดำเนินการ ดังระบุไว้ในข้อ ๑.๑ หรือเห็นว่าสามารถดำเนินการได้รวดเร็วกว่าข้อ ๑.๑ ให้ดำเนินการโดยให้ส่งคำร้องหรืออุทธรณ์คำสั่งและสำนวนความที่ต้องใช้พิจารณาในการขอให้ปล่อยชั่วคราว ใส่ซองปิดผนึก

ระบุนำของให้ชัดเจนว่าเป็นคำร้องขอให้ปล่อยชั่วคราวในชั้นอุทธรณ์หรือชั้นฎีกา แล้วนำส่งศาลชั้นอุทธรณ์หรือศาลฎีกาในวันเดียวกันหรืออย่างช้าในวันทำการรุ่งขึ้น เว้นแต่กรณีที่สำคัญความได้ส่งมายังศาลชั้นอุทธรณ์หรือศาลฎีกาแล้ว ให้รีบส่งมาเฉพาะคำร้องขอให้ปล่อยชั่วคราว

เมื่อได้รับของคำสั่งของศาลชั้นอุทธรณ์หรือศาลฎีกาแล้ว ให้ศาลชั้นต้นในกรุงเทพมหานครอ่านคำสั่งของศาลชั้นอุทธรณ์หรือศาลฎีกาดังกล่าวให้จำเลยหรือผู้ร้องขอประกันฟังในวันที่ได้รับของคำสั่งหรือในวันทำการรุ่งขึ้น และดำเนินการตามคำสั่งศาลชั้นอุทธรณ์หรือศาลฎีกาโดยด่วน

ข้อ ๘ ในการอนุญาตให้ปล่อยชั่วคราว ศาลจะกำหนดเงื่อนไขเกี่ยวกับที่อยู่ของผู้ต้องหาหรือจำเลย หรือเงื่อนไขอื่นใดให้ผู้ต้องหาหรือจำเลยปฏิบัติเพื่อป้องกันการหลบหนี หรือเพื่อป้องกันภัยอันตราย หรือความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นจากการปล่อยชั่วคราวก็ได้ เช่น ให้รายงานตัวต่อเจ้าพนักงานหรือบุคคลตามที่ศาลเห็นสมควร วางข้อจำกัดเกี่ยวกับสถานที่อยู่อาศัยหรือการเดินทางออกไปนอกสถานที่อยู่อาศัย วางข้อจำกัดเกี่ยวกับการประกอบอาชีพหรือการงานบางอย่าง หรือวางข้อจำกัดเกี่ยวกับการเข้าไปในสถานที่บางแห่งที่อาจก่อให้เกิดการกระทำความผิดอีก เป็นต้น และหากผู้ต้องหาหรือจำเลยไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขนั้นก็ให้ศาลพิจารณาเพิกถอนคำสั่งอนุญาตให้ปล่อยชั่วคราวได้

ข้อ ๙ ให้ศาลจัดให้มีวิธีการในการควบคุมดูแลการขอให้ปล่อยชั่วคราวมิให้เกิดพฤติการณ์ในทางมิชอบหรือเอาเปรียบประชาชน เช่น การขึ้นทะเบียนรายชื่อและหลักทรัพย์ของผู้รับผิดชอบการประกาศอัตราค่าตอบแทนจากการใช้หลักทรัพย์เป็นหลักประกัน การจัดให้มีการประสานงานและส่งข้อมูลระหว่างศาลต่างๆ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เกี่ยวกับความน่าเชื่อถือของหลักทรัพย์และของบุคคลดังกล่าว เป็นต้น

ข้อ ๑๐ เพื่อประโยชน์ในการควบคุมและติดตามผลการดำเนินการบังคับตามสัญญาประกันให้ศาลจัดให้มีสารบบคุมกรณีผิดสัญญาประกัน เพื่อให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบของศาลจดแจ้งการดำเนินการภายหลังจากศาลมีคำสั่งปรับนายประกันแล้ว

ข้อ ๑๑ เพื่อให้การปฏิบัติตามระเบียบนี้เป็นไปด้วยความเรียบร้อยให้ศาลกำหนดแนวทางปฏิบัติของศาลนั้นได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ เช่น

- (๑) วิธีดำเนินการกรณีร้องขอให้ปล่อยชั่วคราวในชั้นอุทธรณ์หรือฎีกา

(๒) การกำหนดเงื่อนไขให้ผู้ถูกปล่อยชั่วคราวปฏิบัติระหว่างได้รับอนุญาตให้ปล่อยชั่วคราว

(๓) การควบคุมดูแลการปล่อยชั่วคราวมิให้เกิดพฤติกรรมในทางมิชอบหรือเอาเปรียบประชาชน

(๔) วิธีดำเนินการบังคับคดีหลังพิคสัญญาระกัน

ข้อ ๑๒ ให้ศาลประกาศและเผยแพร่ระเบียบและแนวทางปฏิบัติในการปล่อยชั่วคราวของศาล ให้ผู้ที่มาติดต่อและประชาชนได้ทราบโดยทั่วกัน

ข้อ ๑๓ ในกรณีจำเป็นต้องมีวิธีการใดในทางธุรการเพื่อให้ปฏิบัติตามระเบียบนี้ไปได้โดยเรียบร้อยให้เลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรมเป็นผู้กำหนดวิธีการนั้น

ประกาศ ณ วันที่ ๒๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๘

ชาญชัย ลิขิตจิตถะ

ประธานศาลฎีกา

ภาคผนวก ค.

ตารางวงเงินประกันตัวจำเลยในคดีอาญาของอัยการและศาลอาญา

มาตรา	ข้อหาหรือฐานความผิด	วงเงินประกัน
135	กระทำต่อธงหรือเครื่องหมายอื่นใด	40,000
136	ดูหมิ่นเจ้าพนักงาน	30,000
137	แจ้งความเท็จต่อเจ้าพนักงาน	20,000
138	วรรคแรก ต่อสู้หรือขัดขวางเจ้าพนักงาน	30,000
	วรรคสอง โดยใช้กำลังประทุษร้าย	40,000
139	ข่มขืนใจเจ้าพนักงาน	80,000
138,139	ต่อสู้ขัดขวาง ข่มขืนใจเจ้าพนักงาน	90,000
	วรรคแรก มีหรือใช้อาวุธปืนร่วมตั้งแต่ 3 คนขึ้นไป	150,000
ประกอบ	วรรคสอง อ้างอภัยหรือช่องโง่	150,000
140	วรรคสาม มีหรือใช้อาวุธปืนหรือวัตถุระเบิด	180,000
	ถ้าการกระทำผิดตามมาตรานี้เป็นการกระทำโดยมีหรือใช้อาวุธปืน โดยอ้างอภัยหรือช่องโง่	
141	ถอน ทำให้เสียหาย ซึ่งตราหรือเครื่องหมาย	40,000
142	ทำให้เสียหาย ทำลายฯ ซึ่งทรัพย์สินหรือเอกสารใดๆ	50,000
143	คนกลางเรียกรับสินบน	90,000
144	ให้สินบนเจ้าพนักงาน	90,000
145	แสดงตนเป็นเจ้าพนักงาน	30,000
146	สวมเครื่องแบบหรือประดับเครื่องหมายเจ้าพนักงาน	30,000
147	เจ้าพนักงานยกยอก	300,000
148	เจ้าพนักงานข่มขืนใจ	500,000
149	เจ้าพนักงานรับสินบน	500,000
150	เจ้าพนักงานกระทำการโดยเห็นแก่สินบนที่เรียกรับ	300,000
151	เจ้าพนักงานใช้อำนาจในตำแหน่งโดยทุจริต	300,000
152	เจ้าพนักงานมีหน้าที่จัดการเข้าไปมีส่วนได้เสีย	120,000
153	เจ้าพนักงานจ่ายทรัพย์สินเกินกว่าที่ควรจ่าย	120,000

154	เจ้าพนักงานทุจริตในการเก็บรายได้	300,000
155	เจ้าพนักงานทุจริตในการกำหนดราคาทรัพย์สิน	300,000
156	เจ้าพนักงานทุจริตช่วยเหลือเกี่ยวกับบัญชี	300,000
157	เจ้าพนักงานปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ	120,000
158	เจ้าพนักงานทำให้ทรัพย์สินหรือเอกสารที่ตนปกครองเสียหาย	100,000
159	เจ้าพนักงานทำอันตรายเครื่องหมายที่ประทับทรัพย์สิน	90,000
160	เจ้าพนักงานใช้ดวงตราหรือรอยตราที่มิชอบ	90,000
161	เจ้าพนักงานปลอมเอกสาร	120,000
162	เจ้าพนักงานทำเอกสารเท็จ	100,000
163	เจ้าพนักงานเปิดจดหมายหรือโทรเลข	90,000
164	เจ้าพนักงานทำให้ผู้อื่นล่วงรู้ความลับทางราชการ	90,000
165	เจ้าพนักงานป้องกันหรือขัดขวางมิให้การเป็นไปตามกฎหมายหรือคำสั่ง	30,000
166	วรรคแรก เจ้าพนักงานละทิ้งงาน	90,000
	วรรคสอง ทำเพื่อเปลี่ยนแปลงกฎหมายแผ่นดิน	120,000
167	ให้สินบนเจ้าพนักงานในการยุติธรรม	100,000
168	ขัดขืนคำสั่งซึ่งให้มาเพื่อให้ถ้อยคำ	10,000
169	ขัดขืนคำสั่งซึ่งให้ส่งทรัพย์สินหรือเอกสารใด	10,000
170	ขัดขืนหมายหรือคำสั่งศาลให้มาให้ถ้อยคำในการพิจารณาคดี	20,000
171	ขัดขืนคำสั่งของศาลให้สาบาน	20,000
172	แจ้งความเท็จเกี่ยวกับความผิดอาญา	40,000
173	แจ้งความเท็จว่ามีการกระทำความผิดอาญา	40,000
174	วรรคแรก แจ้งความเท็จตาม ม.172,173 เพื่อแกล้งให้	40,000
ประกอบ ต้องถูกบังคับ ตามวิธีการเพื่อความปลอดภัย		
172,173	วรรคสอง เพื่อแกล้งให้ต้องรับโทษหรือรับโทษหนักขึ้น	100,000
175	ฟ้องเท็จ	90,000
177	วรรคแรก เบิกความเท็จ	90,000
	วรรคสอง เบิกความเท็จในการพิจารณาคดีอาญา	100,000
178	แปลข้อความให้ผิดไปในข้อสำคัญ	50,000
179	ทำพยานหลักฐานอันเป็นเท็จ	40,000

180	วรรคสอง นำสืบหรือหรือแสดงหลักฐานเท็จในการพิจารณาคดีอาญา	100,000
184	ช่วยผู้อื่นไม่ให้ต้องรับโทษ	90,000
185	ทำลายพยานหลักฐานหรือเอกสารที่ยื่นต่อศาล	90,000
186	ทำให้เสียหาย ทำลายฯ ซึ่งทรัพย์สินที่มีคำพิพากษาให้ริบ	50,000
187	ทำให้เสียหาย ทำลายฯ ซึ่งทรัพย์สินที่ถูกยึดหรืออายัดเพื่อมิให้เป็นไปตามคำพิพากษา	50,000
188	ทำลายเอกสารหรือพินัยกรรม	90,000
189	ช่วยเหลือผู้กระทำความผิด	40,000
190	วรรคสอง หลบหนีโดยแท้ที่คุมขังหรือร่วมกันตั้งแต่ 3 คนขึ้นไป	50,000
	โดยใช้กำลังประทุษร้าย	90,000
	วรรคสาม ถ้าการกระทำความผิดตาม ม. นี้เป็นการ กระทำโดยมีหรือใช้อาวุธปืนหรือวัตถุระเบิด	120,000
191	วรรคแรก ทำให้ผู้ถูกคุมขังหลบหนี	90,000
	วรรคสอง ถ้าผู้ถูกคุมขังที่หลบหนีต้องคำพิพากษาลงโทษประหารชีวิตฯ หรือมีจำนวน 3 คนขึ้นไป	100,000
	วรรคสาม ใช้กำลังประทุษร้ายหรือมีหรือใช้อาวุธปืนหรือวัตถุระเบิด	120,000
	ถ้าการกระทำความผิดตาม ม. นี้เป็นการกระทำโดยใช้กำลังประทุษร้ายมีหรือใช้อาวุธปืนหรือวัตถุระเบิดให้ผู้ถูกคุมขังที่ต้องพิพากษาลงโทษประหารชีวิต	150,000
	หลบหนี	
192	ให้พำนักผู้หนีหลบหนี	80,000
197	ใช้กำลังประทุษร้ายหรือให้ประโยชน์เพื่อกีดกันขัดขวางการขายทอดตลาดของเจ้าพนักงาน	20,000
198	ดูหมิ่นศาล	100,000
199	ซ่อนเร้น ย้าย ทำลายศพ	30,000
200	วรรคแรก เจ้าพนักงานยุติธรรมช่วยผู้อื่นไม่ให้ต้องโทษ	100,000
	วรรคสอง ทำเพื่อแก่งให้บุคคลอื่นต้องรับโทษ	300,000
201	เจ้าพนักงานยุติธรรมเรียกรับสินบน	500,000
202	เจ้าพนักงานยุติธรรมกระทำการ โดยเห็นแก่สินบน	500,000

203	เจ้าพนักงานขัดขวางเพื่อมิให้เป็นไปตามคำพิพากษา	80,000
204	วรรคแรก เจ้าพนักงานทำให้ผู้ถูกคุมขังหลุดพ้น	100,000
	วรรคสอง ถ้าผู้ถูกคุมขังต้องคำพิพากษาลงโทษประหารชีวิตฯ	150,000
205	ทำให้ผู้ถูกคุมขังหลุดพ้น โดยประมาท	40,000
206	เหยียดหยามศาสนา	100,000
207	ก่อความวุ่นวายในพิธีกรรมทางศาสนา	30,000
208	แต่งการเป็นพระภิกษุ	30,000
209	วรรคแรก อั้งยี่	100,000
	วรรคสอง ผู้กระทำความผิดเป็นหัวหน้า	120,000
210	วรรคแรก ช่องโจร	10,000
	วรรคสอง สมคบกระทำความผิดที่มีโทษถึงประหารชีวิต	60,000
214	ประพฤติดนเป็นธุระจัดหาที่พำนัก	80,000
215	วรรคแรก มั่วสุมตั้งแต่ 10 คนก่อความวุ่นวาย	30,000
	วรรคสอง ผู้กระทำความผิดคนหนึ่งมีอาวุธ	60,000
	วรรคสาม ผู้กระทำความผิดเป็นหัวหน้าฯ	100,000
217	วางเพลิง	100,000
218	วางเพลิงมีเหตุฉกรรจ์	500,000
220	วรรคแรก ทำให้เกิดเพลิงไหม้	100,000
	วรรคสอง ทำให้เกิดเพลิงไหม้แก่ทรัพย์ตาม ม. 218	500,000
221	ทำให้เกิดระเบิด	100,000
223	ทำให้เกิดเพลิงไหม้หรือระเบิดแก่ทรัพย์ที่มีราคาน้อย	80,000
224	วรรคแรก ทำผิดตาม ม.217,218,221,222เป็นเหตุให้ผู้อื่น	500,000
	วรรคสอง รับอันตรายสาหัส	400,000
225	ทำให้เกิดเพลิงไหม้โดยประมาท	100,000
226	ทำการใดๆแก่โรงเรือนน้ำเป็นอันตรายแก่บุคคลอื่นฯ	90,000
227	ไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์แห่งวิชาชีพ	90,000
228	วรรคแรก ทำให้เกิดอุทกภัยหรือขัดข้องแก่การใช้น้ำ	90,000
	วรรคสอง เป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่บุคคล หรือทรัพย์ของผู้อื่น	100,000

229	ทำให้ทางสาธารณะน่าจะเป็นเหตุอันตรายแก่การจราจร	90,000
230	ก่ออันตรายแก่ทางรถไฟหรือรางรถ	100,000
231	ก่ออันตรายแก่เครื่องสัญญาณในการจราจรฯ	100,000
232	ก่ออันตรายแก่ยานพาหนะน่าจะเป็นอันตรายแก่บุคคล	100,000
234	กระทำแก่สิ่งที่ใช้ผลิตในการส่งไฟฟ้าหรือน้ำ	90,000
237	เอาของมีพิษเจืออาหาร	120,000
238	วรรคแรก ทำผิดตาม ม.226 ถึง ม.237 เป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย	300,000
	วรรคสอง รับอันตรายสาหัส	120,000
240	ปลอมเงินตรา	300,000
241	แปลงเงินตรา	300,000
242	วรรคแรก ทำให้เหรียญกระดาษปอนด์มีน้ำหนักลด	100,000
	วรรคสอง นำเหรียญกระดาษปอนด์เข้าในราชอาณาจักร	100,000
244	มีไว้เพื่อนำออกใช้ซึ่งเงินตราปลอมหรือแปลงโดยรู้	150,000
245	ไม่รู้ว่าเงินปลอมแปลงหรือแปลงต่อมารู้ยังเงินนำออกใช้	120,000
246	ทำเครื่องมือสำหรับปลอมหรือแปลงเงินตรา	200,000
249	วรรคแรก ทำบัตรหรือโฉนดฯ ให้คล้ายคลึงเงินตราหรือจำหน่าย	30,000
	วรรคสอง จำหน่ายโดยการนำออกใช้	80,000
250	ปลอมดวงตราแผ่นดิน	200,000
251	ปลอมดวงตราทบวงการเมือง	100,000
254	ปลอมแสตมป์	100,000
255	นำดวงตราปลอมเข้าในราชอาณาจักร	120,000
256	นำแสตมป์ที่ใช้ไม่ได้แล้วนำกลับมาใช้ใหม่	40,000
257	ใช้ ขยาย แลกเปลี่ยนแสตมป์อันเกิดจากการกระทำผิดตาม ม. 256	80,000
258	ปลอมหรือแปลงตัวโดยสารซึ่งใช้ในการส่งสาธารณะ	40,000
259	กระทำความผิดตาม ม. 258 เกี่ยวกับตัวสำหรับการผ่านเข้าสถานที่ใดๆ	40,000
260	ใช้ ขยาย แลกเปลี่ยนตัวอันเกิดจากการกระทำผิดตาม ม.258,259	40,000
261	ทำเครื่องมือสำหรับปลอมหรือแปลงตัว	40,000
264	ปลอมเอกสาร	50,000
265	ปลอมเอกสารสิทธิหรือเอกสารราชการ	100,000

266	ปลอมเอกสารมีเหตุฉกรรจ์	150,000
267	แจ้งเจ้าพนักงานจข้ข้อความอันเป็นเท็จ	50,000
269	ประกอบวิชาชีพแพทย์ รับรองเอกสารอันเป็นเท็จ	40,000
270	ใช้หรือมีไว้เพื่อใช้ ซึ่งเครื่องชั่งเพื่อเอาเปรียบในการค้า	50,000
271	หลอกลวงขายของ	50,000
272	เอาชื่อ รูป เลียนแบบสินค้า	40,000
273	ปลอมเครื่องหมายการค้า	40,000
274	เลียนแบบเครื่องหมายการค้า	40,000
276	วรรคแรก ข่มขืนกระทำชำเรา	200,000
	วรรคสอง ทำโดยมีหรือใช้อาวุธปืนหรือวัตถุระเบิดหรือโทรมหญิง	350,000
277	วรรคแรก ชำเราเด็กหญิงอายุไม่เกิน 15 ปี	200,000
	วรรคสอง ชำเราเด็กหญิงอายุไม่เกิน 13 ปี	350,000
	วรรคสาม โทรมเด็กหญิงและเด็กหญิงไม่ยอม	350,000
277 ทวิ	ทำผิดตาม ม.276 ว.1,277 ว.1,ว.2 เป็นเหตุให้	400,000
	(1)รับอันตรายสาหัส	500,000
	(2)ถึงแก่ความตาย	
277ตรี	ทำผิดตาม ม.276 ว.2,277 ว.3 เป็นเหตุให้	500,000
	(1)รับอันตรายสาหัส	500,000
	(2)ถึงแก่ความตาย	
278	อนาจารบุคคลอายุกว่า 15 ปี	120,000
279	วรรคแรก อนาจารเด็กอายุไม่เกิน 15 ปี	120,000
	วรรคสอง โดยใช้กำลังประทุษร้าย	150,000
280	ทำผิดตามม.278, 279 เป็นเหตุให้	200,000
	(1)รับอันตรายสาหัส	500,000
	(2)ถึงแก่ความตาย	
282	วรรคแรก เพื่อสำเร็จความใคร่ของผู้อื่น	120,000
	วรรคสอง กระทำแก่บุคคลเกิน 15 ปีแต่ไม่เกิน18 ปี	180,000
	วรรคสาม กระทำแก่เด็กอายุไม่เกิน 15 ปี	200,000
283	วรรคแรก เพื่อสำเร็จความใคร่ของผู้อื่น	200,000

	วรรคสอง กระทำแก่บุคคลอายุเกิน 15 ปีแต่ไม่เกิน 18 ปี	350,000
	วรรคสาม กระทำแก่เด็กไม่เกิน 15 ปี	500,000
283 ทวิ	วรรคแรก พานुकกลอายุเกิน15 ปี แต่ไม่เกิน 18 ปี ไป	90,000
	วรรคสอง พานुकกลอายุไม่เกิน15 ปี	100,000
284	พาผู้อื่นไปเพื่อการอนาจารโดยใช้อุบายหลอกลวง ชู้เจีญ	120,000
286	ตำรงชีพจากหญิงค้าประเวณี	300,000
288	ฆ่าผู้อื่น	500,000
	พยายามฆ่าผู้อื่น	300,000
289	ฆ่ามีเหตุฉกรรจ์	500,000
	พยายามฆ่ามีเหตุฉกรรจ์	300,000
290	วรรคแรก ทำร้ายผู้อื่นถึงแก่ความตาย	180,000
	วรรคสอง มีเหตุฉกรรจ์ตาม ม. 289	200,000
291	ประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย	120,000
	รถยนต์ส่วนบุคคล	120,000
	รถยนต์บรรทุก รถรับจ้าง รถโดยสาร	150,000
292	ทารุณบุคคลซึ่งต้องพึ่งตน	100,000
293	ยุยงเด็กฆ่าตนเอง	90,000
294	ชุลมุนต่อสูจนเป็นเหตุให้บุคคลถึงแก่ความตาย	60,000
295	ทำร้าย	40,000
296	ทำร้ายมีเหตุฉกรรจ์	40,000
297	ทำร้ายสาหัส	120,000
298	ทำร้ายสาหัสมีเหตุฉกรรจ์	150,000
299	ชุลมุนต่อสูจนเป็นเหตุให้มีบุคคลรับอันตรายสาหัส	30,000
300	ประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นรับอันตรายสาหัส	50,000
	รถยนต์ส่วนบุคคล	100,000
	รถยนต์บรรทุก รถรับจ้าง รถโดยสาร	120,000
301	หญิงทำให้ตนเองแท้งลูก	80,000
302	วรรคแรก ทำให้หญิงแท้งลูกโดยหญิงยินยอม	90,000
	วรรคสอง เปนเหตุให้หญิงอันตรายสาหัส	100,000

	วรรคสาม เป็นเหตุให้หญิงถึงแก่ความตาย	120,000
303	วรรคแรก ทำให้หญิงแท้งถูกโดยหญิงไม่ยินยอม	100,000
	วรรคสอง เป็นเหตุให้หญิงรับอันตรายสาหัส	120,000
	วรรคสาม เป็นเหตุให้หญิงถึงแก่ความตาย	200,000
306	ทอดทิ้งเด็กอายุยังไม่เกินเก้าปี	50,000
307	ทอดทิ้งบุคคลซึ่งพึ่งตนเองไม่ได้	50,000
309	วรรคแรก ข่มขืนใจ	80,000
	วรรคสอง ข่มขืนใจมีอาวุธฯ	90,000
	วรรคสาม อังอังยี่หรือช่องโจร	100,000
310	หน่วงเหนี่ยวกักขังผู้อื่น	80,000
310ทวิ	หน่วงเหนี่ยวกักขังผู้อื่นเพื่อให้กระทำการอย่างใด	90,000
311	วรรคแรก ประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นถูกหน่วงเหนี่ยวกักขัง	30,000
	วรรคสอง ผู้ถูกหน่วงเหนี่ยวกักขังถึงแก่ความตาย	120,000
	ผู้ถูกหน่วงเหนี่ยวกักขังรับอันตรายสาหัส	50,000
312	เอาคนลงเป็นทาส	100,000
312ทวิ	วรรคแรก กระทำต่อเด็กอายุไม่เกิน 15 ปี	120,000
	วรรคสอง เป็นเหตุให้ผู้ถูกกระทำ	
	(1)รับอันตรายแก่กาย	200,000
	(2)รับอันตรายสาหัส	350,000
	(3)ถึงแก่ความตาย	500,000
312ตรี	วรรคแรก โดยทุจริตรับไว้ จำหน่าย เป็นธุระจัดหาฯ	90,000
	วรรคสอง ถ้ากระทำแก่เด็กอายุไม่เกิน 15 ปี	100,000
313	วรรคแรก เรียกค่าไถ่	400,000
	วรรคสอง ผู้ถูกกักขังรับอันตรายสาหัส	450,000
	วรรคสาม ผู้ถูกกักขังถึงแก่ความตาย	500,000
315	คนกลางเรียกทรัพย์สิน	350,000
317	วรรคแรก พรากเด็กอายุไม่เกิน 15 ปี	180,000
	วรรคสาม เพื่อหากำไร	200,000
318	วรรคแรก พรากผู้เยาว์อายุกว่า 15 ปี ไม่เกิน 18 ปี	150,000

	วรรคสาม เพื่อหากำไร	180,000
319	วรรคแรก พรากผู้เยาว์อายุกว่า 15 ปี ไม่เกิน 18 ปีเพื่อหากำไร โดยผู้เยาว์เต็มใจ	150,000
320	วรรคแรก พาหรือส่งคนออกไปนอกราชอาณาจักร	150,000
	วรรคสอง เพื่อให้ตกอยู่ในอำนาจของผู้อื่นโดยมิชอบ	180,000
322	เปิดฉนีกจดหมาย โทรเลขหรือเอกสารของผู้อื่นเพื่อล้วงรู้ข้อความหรือเพื่อนำข้อความออกเปิดเผย	20,000
323	เปิดเผยความลับของผู้อื่นซึ่งล้วงรู้หรือได้มาโดยเหตุที่เป็นเจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่ฯ	20,000
324	เปิดเผยความลับของผู้อื่นซึ่งล้วงรู้หรือได้มาด้วยเหตุที่เป็นผู้มีตำแหน่งวิชาชีพหรืออาชีพอันเป็นที่ไว้วางใจ	20,000
326	หมิ่นประมาท	30,000
327	หมิ่นประมาทผู้ตาย	30,000
328	หมิ่นประมาทด้วยการโฆษณา	50,000
334	ลักทรัพย์	50,000
335	วรรคแรก ลักทรัพย์อนุมาตราเดียว	90,000
	วรรคสอง สองอนุมาตรา	100,000
	วรรคสาม ทำต่อโค กระบือ เครื่องกล	120,000
335 ทวิ	วรรคแรก ลักพระพุทธรูป	150,000
	วรรคสอง กระทำในวัด สำนักสงฆ์	180,000
336	วรรคแรก ชิงทรัพย์	150,000
	วรรคสอง รับอันตรายแก่กาย	100,000
	วรรคสาม รับอันตรายสาหัส	120,000
	วรรคสี่ ถึงแก่ความตาย	200,000
336 ทวิ	ลักทรัพย์โดยใช้ยานพาหนะ	150,000
337	วรรคแรก กรรโชก	90,000
	วรรคสอง ขู่ฆ่าหรือมีอาวุธ	100,000
338	รีดเอาทรัพย์	120,000

339	วรรคแรก ชิงทรัพย์ต่อทรัพย์ตาม ม.335 ทวิ	วรรคแรก	150,000	
	วรรคสอง	เข้า ม.335 หรือทำต่อโทษ	180,000	
	วรรคสาม	รับอันตรายแก่กาย	200,000	
	วรรคสี่	รับอันตรายสาหัส	200,000	
	วรรคห้า	ถึงแก่ความตาย	500,000	
339 ทวิ	วรรคแรก ชิงทรัพย์ต่อทรัพย์ตาม ม.335 ทวิ	วรรคแรก	180,000	
	วรรคสอง	ในสถานที่ตาม ม.335 ทวิ	วรรคสอง	200,000
	วรรคสาม	รับอันตรายแก่กาย	200,000	
	วรรคสี่	รับอันตรายสาหัส	350,000	
	วรรคห้า	ถึงแก่ความตาย	500,000	
340	วรรคแรก	ปล้นทรัพย์	200,000	
	วรรคสอง	มีอาวุธ	300,000	
	วรรคสาม	รับอันตรายสาหัส	400,000	
	วรรคสี่	โดยแสดงความทารุณ	400,000	
	วรรคห้า	ถึงแก่ความตาย	500,000	
340 ทวิ	วรรคแรก	ปล้นกระทำต่อทรัพย์ตาม ม.335 ทวิ	วรรคแรก	300,000
	วรรคสอง	ในสถานที่ตาม ม.335 ทวิ	วรรคสอง	300,000
	วรรคสาม	มีอาวุธติดตัว	300,000	
	วรรคสี่	รับอันตรายสาหัส	400,000	
	วรรคห้า	โดยแสดงความทารุณ	500,000	
	วรรคหก	ถึงแก่ความตาย	500,000	
341	ฉ้อโกง		50,000	
342	ฉ้อโกงโดยแสดงตนเป็นบุคคลอื่นฯ		90,000	
343	วรรคแรก	ฉ้อโกงประชาชน	90,000	
	วรรคสอง	ต้องด้วย ม.342	100,000	
345	ฉ้อโกงค่าอาหาร		5,000	
347	ฉ้อโกงการประกันวินาศภัย		90,000	
349	โกงผู้รับจำนำ		40,000	
350	โกงเจ้าหน้าที่		40,000	

352	ยักยก	40,000
353	ยักยกในฐานะเป็นผู้ได้รับมอบหมายให้จัดการทรัพย์สิน	40,000
354	ยักยกในฐานะผู้จัดการทรัพย์สิน	90,000
357	วรรคแรก รับของโจร	90,000
	วรรคสอง เพื่อกำไร	120,000
	วรรคสาม กระทำต่อทรัพย์สินอันได้มาตาม ม.335 ทวิ 339 ทวิ 340 ทวิ	180,000
358	ทำให้เสียทรัพย์	50,000
359	ทำให้เสียทรัพย์ต่อเครื่องกลฯ	90,000
360	ทำให้เสียทรัพย์ที่ใช้หรือมีไว้เพื่อสาธารณะประโยชน์	90,000
360ทวิ	ทำให้เสียทรัพย์ตาม ม.335 ทวิ วรรคแรกฯ	120,000
362	บุกรุก	30,000
363	ยักย้ายหรือทำลายเครื่องหมายเขตแห่งอสังหาริมทรัพย์	50,000
365	บุกรุกมีเหตุฉกรรจ์	90,000

ภาคผนวก ง.

กำหนดจำนวนเงินในสัญญาประกันตัวผู้ต้องหาแต่ละคดีความผิด

ประเภทคดี	ราคาประเมินที่ดิน (โฉนด)	เงินสดหลักทรัพย์ ธนาคาร	หมายเหตุ
ประมวลกฎหมายอาญา	-		
1. ปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ	- 100,000 บ.-	50,000 บ.-	ความผิด นอกเหนือจาก นี้เรียก หลักทรัพย์ ประกัน 1.ที่ดินประเมิน เป็นสองเท่า ของอัตรา ค่าปรับสูงสุด ตามกฎหมาย หรือเงินสด เท่ากับค่าปรับ สูงสุดที่ กฎหมาย บัญญัติไว้ใน ความผิดนั้น ๆ 2.ราคาประเมิน ที่ดิน(โฉนด) และเงินสด ตามที่กำหนดนี้ อาจเพิ่มหรือลด ได้ตามดุลย พินิจของ พนักงาน สอบสวนโดย คำนึงถึง -ความหนักเบา ของข้อหา พฤติการณ์แห่ง คดี เชื่อถือผู้ ร้องขอประกัน หรือ หลักประกัน เพียงใด
2. แจ้งความเท็จ	- 80,000 บ.-	40,000 บ.-	
3. ฟ้องเท็จ	- 80,000 บ.-	40,000 บ.-	
4. เบิกความเท็จ	- 80,000 บ.-	40,000 บ.-	
5. วางเพลิง	- 200,000 บ.-	150,000 บ.-	
6. ทำลายเอกสาร	- 80,000 บ.-	40,000 บ.-	
7. ปลอมแปลงเอกสาร			
- เอกสารธรรมดาหรือเอกสารสิทธิ์	- 80,000 บ.-	50,000 บ.-	
- เอกสารราชการ	- 80,000 บ.-	60,000 บ.-	
- เอกสารสิทธิ์ซึ่งเป็นเอกสารราชการ	- 100,000 บ.-	80,000 บ.-	
8. ข่มขืนหรือโหมหนุ่	80,000 – 100,000 บ.-	40,000 – 80,000 บ.-	
9. อนาจาร	- 60,000 บ.-	50,000 บ.-	
10. ทุจริตหาหนุ่	- 200,000 บ.-	150,000 บ.-	
11. พรากผู้เยาว์	- 100,000 บ.-	80,000 บ.-	
12. ฆ่าผู้อื่นตาย	200,000 – 300,000 บ.-	50,000 – 200,000 บ.-	
13. พยายามฆ่า	- 150,000 บ.-	100,000 บ.-	
14. ประมาททำให้คนตาย			
- ขับรถรับจ้างชน	- 80,000 บ.-	40,000 บ.-	
15. ทำร้ายร่างกายบาดเจ็บสาหัส	80,000 – 120,000 บ.-	60,000 – 100,000 บ.-	
16. ลักทรัพย์	60,000 – 100,000 บ.-	50,000 – 80,000 บ.-	
17. ชิงทรัพย์	80,000 – 100,000 บ.-	60,000 – 80,000 บ.-	
18. ชิงทรัพย์	150,000 – 300,000 บ.-	100,000 – 200,000 บ.-	
19. ปล้นทรัพย์	200,000 – 300,000 บ.-	150,000 – 200,000 บ.-	
20. ฉ้อโกง(ประชาชน)	100,000 – 200,000 บ.-	100,000 – 200,000 บ.-	
21. รีดเอาทรัพย์	80,000 – 100,000 บ.-	50,000 – 80,000 บ.-	
22. กรรโชกทรัพย์	80,000 – 100,000 บ.-	60,000 – 80,000 บ.-	
23. ยักยอกทรัพย์	40,000 – 120,000 บ.-	20,000 – 80,000 บ.-	
24. รับของโจร	80,000 – 100,000 บ.-	60,000 – 80,000 บ.-	
25. ทำให้เสียทรัพย์	40,000 – 100,000 บ.-	40,000 – 80,000 บ.-	
26. บุกรุก	40,000 – 80,000 บ.-	20,000 – 40,000 บ.-	
27. พยานขัดหมายศาล	10,000 บ.-	5,000 บ.-	
28. ช่องโจร			
- ไม่มีของกลาง	10,000 บ.-	5,000 บ.-	
- มีของกลาง	20,000 บ.-	10,000 บ.-	

พ.ร.บ.เช็ค	ไม่เกินหนึ่งในสามของ	จำนวนเงินตามเช็ค	ผู้ต้องหาंना หลบหนีหรือไม่ ภัยอันตรายที่ เกิดจากความ เสียหายที่จะ เกิดจากการ ปล่อยชั่วคราว มีเพียงใด ราคา ทรัพย์สินที่ถูก ประทุษร้าย หรือเสียหาย
พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ			
- มีกัญชา,กระท่อมไว้ในความ ครอบครอง ไม่เกิน 20 กรัม	60,000 บ.-	50,000 บ.-	
- จำหน่ายกัญชา	200,000 บ.-	150,000 บ.-	
- มีเฮโรอีน,มอร์ฟิน,ฝิ่น,ไว้ในความ ครอบครองเล็กน้อยไม่เกิน 1 กรัม	100,000 – 200,000 บ.-	100,000 บ.-	
- มีเฮโรอีนฯลฯ 1-20 กรัม	100,000 – 300,000 บ.-	100,000 – 200,000 บ.-	
- จำหน่ายเฮโรอีนไม่เกิน 1 กรัม	500,000 บ.-	500,000 บ.-	
- จำหน่ายเฮโรอีน เกิน 1 กรัมแต่ไม่ เกิน 5 กรัม , ยาบ้า	500,000 บ.-	500,000 บ.-	
- จำหน่ายเฮโรอีนเกิน 5 กรัมขึ้นไป	1,000,000 บ.-	700,000 บ.-	
พ.ร.บ.อาวุธปืน			
- ปืนไม่มีทะเบียนไว้ในความ ครอบครอง	50,000 บ.-	30,000 บ.-	
- ปืนมีทะเบียนไว้ในความ ครอบครอง	40,000 บ.-	20,000 บ.-	
- มีกระสุนปืน	40,000 บ.-	20,000 บ.-	
พ.ร.บ.ลิขสิทธิ์	300,000 บ.-	200,000 บ.-	
พ.ร.บ.ศุลกากร	200,000 บ.-	150,000 บ.-	
พ.ร.บ.แร่	200,000 บ.-	20,000 บ.-	
พ.ร.บ.ยา	50,000 บ.-	20,000 บ.-	
พ.ร.บ.โรงงาน	250,000 บ.-	200,000 บ.-	
พ.ร.บ.อาคาร	40,000 บ.-	20,000 บ.-	
พ.ร.บ.คนต่างด้าว	40,000 บ.-	20,000 บ.-	
พ.ร.บ.ป่าไม้	150,000 บ.-	100,000 บ.-	
พ.ร.บ.การพนัน	10,000 บ.-	5,000 บ.-	